

Duo AMYX (BA)

Johann Sebastian Bach: Sonate I, II, III & Concerto

Petek / Friday, 4. 7. 2014, 20:30, Kostanjevica na Krki
Nekdanji cistercijski samostan
Former Cistercian Monastery

Sobota / Saturday, 5. 7. 2014, 20:30, Grad
Grad Grad / Grad Castle

Yevgeny Xaviereff (violončelo / cello)
Maja Ačkar Zlatarevič (čembalo / harpsichord)

Ko je Johann Sebastian Bach kmalu po 1710 prvič spoznal glasbo beneškega mojstra Antonia Vivaldija, ga je ta navdušil s svojim italijanskim stilom. Mladi vojvoda Johann Ernst iz Weimarja, nečak Bachovega delodajalca, je imel okus za italijansko instrumentalno glasbo, tako je Bach priredil več italijanskih instrumentalnih koncertov (večinoma Vivaldija, nekaj tudi Marcella ali celo lastnih skladb Johanna Ernsta) za čembalo solo. S tem je razveselil vojvodo in pričel v svoja deka uvajati italijanski stil. Prva transkripcija Vivaldijevega koncerta je prav Concerto št. 1 v D-duru (BWV 972), po Vivaldijevem koncertu za štiri violine in continuo, op. 3, št. 9 (RV230).

Datum nastanka Bachovih treh sonat za violino in čembalo ni natančno znan, vendar pa lahko sonatam zelo natančno določimo slogovne značilnosti ter način, v katerem so napisane, saj prvi dve združuje shema Corellijevega tipa cerkvene sonate v štirih stavkih, tretja pa spominja na obliko koncerta *italianate*. Sonate so si različne po stilu in pisanju. Čembalo je povsem neodvisen in ni nikoli postavljen v ozadje kot spremljava, desna roka čembalista pa, kot drugi odločilni del poleg viole da gamba, igra eminentno koncertno vlogo. Nekateri menijo, da datirajo v čas njegovega bivanja na dvoru v Coethnu med 1717 in 1723, ki je bilo eno njegovih najsrečnejših obdobj. Po mnenju drugih virov, naj bi bili napisani v letih okrog 1740 v Leipzigu, kjer je bil od 1723 dalje kantor pri sv. Tomažu.

Sonata v G-duru BWV 1027, znana tudi v različici za dve flavti in continuo (BWV 1039) se prične z velikodušnim Adagiom pastoralne narave, ki se izraža v dialogu med obema instrumentoma nad basom. Bach pokaže svojo spretnost v imitaciji razvoja teme priljubljenega značaja v Allegro non tanto. Temu sledi Andante v e-molu z arpeggii nad basom v osminkah. Končni Allegro moderato je energična in vesela fuga.

Imitacijskemu dialogu, ki v Adagiu genialno vpelje prosto ornamentirano ario Sonato v D-duru (BWV 1028), sledi Allegro poln veselja. Andanteju, slovesnem in intenzivno ekspresivnem, sledi živahni Allegro.

Sonata v g-molu BWV 1029, nas Bach popelje v svet koncerta z začetnim Vivace izrednega kontrapunktičnega bogastva in ritmične pestrosti. Osnovna tema je že sama po sebi polna solistične ritmične artikulacije. Adagio v B-duru z dvema glasovoma nad basom je ganljiv trenutek velike lepote. Bach zapre sonato z živahnim Allegrom s kratkim Cantabile motivom, ki se znova pojavi večkrat v tem stavku.

Vinogradnik koncerta na Gradu, 5.7.2014:

Vinogradništvo Jerič, Damjan Jerič
www.pomurski-zakladi.si/ponudnik/vinogradnistvo-jeric

Iz sredstev davkopačevalcev sofinancirajo festival Seviqč Brežice 2014 / *The Seviqč Brežice Festival 2014 is co-financed from taxpayer funds by:* Francoski inštitut Charles Nodier (Ljubljana, SI), Institut Français (Paris, FR), Mestna občina Celje (Celje, SI), Ministrstvo za kulturo (Ljubljana, SI), Občina Brežice (Brežice, SI), Občina Dolenjske Toplice (Dolenjske Toplice, SI), Občina Grad (Grad, SI), Občina Makole (Makole, SI), Občina Rogaška Slatina (Rogaška Slatina, SI), Občina Slovenska Bistrica (Slovenska Bistrica, SI), Radiotelevizija Slovenija javni zavod, Ljubljana (Ljubljana, SI) in / and Veleposlaništvo Republike Avstrije (Ljubljana, SI).

Festival Seviqč Brežice 2014 smo pripravili s koproducenti programa / *the Seviqč Brežice Festival 2014 was prepared with co-producers of the programme:* Ad libitum Konzertwerkstatt gGmbH (Villach, AT), Associazione Orchestra Sinfonica "Guido d'Arezzo" (Arezzo, IT), Centre culturel de rencontre d'Ambronay (Ambronay, FR), Festival Kvarner (Opatija, HR), New European Opera (Paris, FR) in / and Piccolo Festival (Reana del Rojale, IT).

Johann Sebastian Bach
(1685-1750)

Concerto No. 1

(BWV 972, po / upon Vivaldi: Op. 3/9, RV230)
Allegro / Larghetto / Allegro

Sonata I (BWV 1027)

Adagio / Allegro ma non tanto / Andante / Allegro
moderato

Sonata II (BWV 1028)

Adagio / Allegro / Andante / Allegro

Sonata III (BWV 1029)

Vivace / Adagio / Allegro

The Concerto in D major composed by Vivaldi is one of 16 concertos by great masters transcribed for keyboard (during baroque all instruments with keyboard such as harpsichord, organ, spinet, etc. were called keyboard) by one of the greatest composers of all the time Bach, it's three movements Allegro, Larghetto and Allegro bring wonderful melodies. Although composed for orchestra, this version is equally beautiful and joyful as one performed according to Vivaldi.

There are no certainties concerning the date of composition of the three sonatas for viola da gamba and harpsichord by Bach. Some think they date from his stay at the court of Coethen between 1717 and 1723, the next-to-last-stop of his long career, and one of the happiest periods of his existence. According to other sources, they would have been written in the years around 1740 at Leipzig where, from 1723 on, Bach occupied the difficult post of Cantor of Saint-Thomas.

The three sonatas present very distinct characteristics of style and writing, the first two adopting the scheme of Church Sonata in the Corellian type, in four movements, and the third evoking the frame of the Italianate concerto. The harpsichord is completely emancipated, never relegated to the role of simple accompanist, the right hand of the harpsichordist being employed as a second instrumental part next to the viola da gamba, and playing an eminently concertante part.

The Sonata in G major BWV 1027, also known in a version for two flutes and continuo (BWV 1039), opens with a generous Adagio of pastoral character, carried in imitative dialogue between the two instruments over the bass. Bach shows his skill in imitation in developing the zesty theme of popular character in the Allegro non tanto. This is followed by a sublime Andante in e minor built over slow shifts of poetical arpeggiations supported by a bass in eighth notes. The final Allegro moderato is an energetic and cheerful fugue.

The imitative dialogue of an Adagio, a genuine air, freely ornamented, inaugurates the Sonata in D major BWV 1028, soon followed by an Allegro full of joy with its spiritual grupettos as bass. After the Andante, solemn and intensely expressive, a profound meditation treated in canonical writing, over a theme with insistent ornaments, comes a vigorous Allegro. As a conclusion, this last one gaily dissipates the shadow of the preceding movement. At the center of the piece, Bach entrusts the harpsichord with a short cadential episode, before the conclusion announced by the gamba, in delightful rhythmic figures.

With the Sonata in g minor BWV 1029, Bach takes us to the world of the concerto, with an initial Vivace of exceptional contrapunctual wealth and rhythmic variety. The theme itself proposes very soloistic rhythmic articulations. In its economy of means, the ample Adagio in B flat major, where the two voices linger over the black notes of the harpsichord's bass line, is a touching moment of great beauty. Bach then closes this sonata with a driving concerto finale Allegro, lightly seasoned with a charming small cantabile motif which reappears several times during the course of the piece.

Duo AMYX je pričel z delom konec prejšnjega stoletja, ko je bila Maja še študentka na Akademiji za glasbo v Sarajevu, Yevgeny pa njen profesor komorne glasbe. Njun reperoar vključuje dela vseh glasbenih obdobij. Nastopala sta širom po Evropi kot gosta festivalov, poletnih šol in na koncertih.

Yevgeny Xaviereff se je rodil v Tbilisiju v Gruziji, leta 1947. Diplomiral je na moskovskem konservatoriju, kjer je tudi magistriral. Od leta 1970 do 1997 je živel in delal v Belorusiji, kjer je bil solist Beloruske državne filharmonije, profesor za violončelo in predstojnik katedre za violončelo na Beloruski glasbeni akademiji. Od leta 1997 živi in dela v Republiki Bosni in Hercegovini, kjer dela kot profesor za violončelo na Akademiji za glasbo v Sarajevu. Veliko koncertira po Evropi in državah Bližnjega vzhoda, posnel je vrsto zgoščenk v Veliki Britaniji, Nemčiji, Franciji, Bosni in Hercegovini, Belorusiji, Rusiji, Srbiji, Hrvaški in Črni gori. Uspešno deluje tudi kot pedagog. Med njegovimi učenci so več kot 40 lavreatov na tekmovanjih za violončelo. Vodi mojstrske tečaje po Evropi, na Bližnjem vzhodu in pogosto sodeluje kot član žirije na mednarodnih tekmovanjih za violončelo.

Maja Ačkar Zlatarević se je rodila leta 1978 v Bosni in Hercegovini. Podiplomski študij klavirja je zaključila na Akademiji za glasbo Sarajevu pri prof. Svetlani Chlaidze, podiplomski študij čembala pa na Royal College of Music v Stockholmu na Švedskem. Osvojila je več državnih in mednarodnih nagrad. Koncertira v Bosni in Hercegovini, na Hrvaškem, v Srbiji, Črni gori, Italiji, na Švedskem, v Nemčiji, Turčiji, Egiptu in Poljskem kot solo pianistka in komorna glasbenica. Zaposlena je na Akademiji za glasbo v Sarajevu kot profesorica za klavir in prodekanja za mednarodne odnose.